

тѣ сж пратеници отъ Цариградския императоръ, казаха имъ, че ще ги заведатъ при тѣхния халифъ. Но по-пѣтя нашитѣ пѣтници забележиха, че има кжщи, чиито вѣншни стени и пѣтни порти бѣха изрисувани съ нѣкакви грозни и черни фигури (образи), които имаха рога на главата, опашки и вили въ ржцетѣ. Арабскитѣ водачи се смѣятъ и питатъ:

— Учителю Константине? Кажи ни, какви сж тѣзи грозни образи?

И съ подигравка добавиха:

— Можешъ ли да познаешъ, кои сж кжщитѣ?
— на мохамедани ли, или на християни?

Св. Кирилъ бѣ съ остъръ умъ и досѣтливъ. Той веднага се сети, че мохамеданитѣ презъ нощта

Християни разнасятъ съ мѣхове вода и подаватъ на жѣднитѣ пѣтници.

нарочно нарисували дяволи по кжщитѣ на християнитѣ съ цель да ги подиграятъ зарадъ вѣрата имъ, когато минатъ пѣтницитѣ — християни.

Кирилъ се усмихна и твърдо рече:

— *Кжщитѣ сж на християни.* Виждате, братята християни не могатъ да живѣятъ наедно съ дяволитѣ, та ги изгонили вѣнъ. А онѣзи тамъ хубави кжщи, по стенитѣ и вратитѣ на които нѣма